

[Kristen Amby.]

rige Familier — 3 Børn og derover — ikke betale, og derfor indeholdt Loven en Bestemmelse, hvorefter børnerige Familier kunde faa Tilskud, saaledes at de kunde faa en Lejlighed med een stor Stue og 3 Værelser, altsaa en 4 Værelsers Lejlighed med Have, der var meget bedre end en Etagelejlighed, hvor de kunde sidde for et halvt Hundrede Kroner om Maaneden. Se, naar det er bevist — og det er bevist —, og det endvidere er et Faktum, at man ikke nogen Steder selv med Tilskud kan bygge en 4 Værelsers Lejlighed i Etager med det samme Udstyr for den Pris — jeg har i hvert Fald ikke set det —, saa er det ikke blot forsvareligt ud fra almindelige socialpolitiske Synspunkter udelukkende at ville støtte den Slags Byggeri, men saa er det endvidere ogsaa økonomisk det heldigste. Det hænger maaske sammen med, at Etagehuse sluger saa forholdsvis meget mere Materiale end det lille Hus, og at Murtykkelser og Fundamenteringer skal være saa meget større.

Naar det er Tilfældet, hvorfor i al Verden skal man saa ikke gaa til udelukkende at støtte dette Byggeri? Dertil vil jeg svare for det første det, jeg allerede har sagt, at der nu var planlagt en hel Del højt Byggeri, hvortil man baade havde Materialet, Dimensionerne, og at det gælder om at faa Byggeri sat i Gang, men dernæst, at det naturligvis kun er muligt i stor Stil at gennemføre et Byggeri af den Art, jeg har omtalt, naar de trafikpolitiske Problemer kunde løses nu — og det kan de, saaledes som Forholdene nu ligger, i hvert Fald vanskeligt. Det ved vi, og derfor har vi for nærværende ment at maatte gaa med til, at en Del af Pengene ogsaa gives til Etagebyggeri. Men jeg vil dog gerne understrege, at vort Synspunkt har — og det vil jeg gerne takke for — faaet Tilslutning fra Ministeren og fra Udvalget. Ændringsforslaget under Nr. 1, som foreslaar Bevillingerne til de smaa Huse forhøjet fra 1 til 3 Mill. Kr., viser det. Denne Betragtning støttes ogsaa ved Ændringsforslag under Nr. 16, hvorefter Haandværkere faar Støtte til Smaahuse, ogsaa Privathaandværkere, hvad de ikke tidligere har kunnet faa. — Smaahuse, som de opfører for egen Regning, enten til Salg eller, hvis de ikke kan faa dem solgt, naar de er færdige, til Udlejning. Ændringsforslag Nr. 19, som er Ministerens Forslag, og som gaar ud paa at nedsætte den aarlige Ydelse fra 5½ pCt. aarlig til 3½ pCt. af Laanets Hovedstol, er jo ogsaa en Ting, der bevirker, at man bedre kan give sig til at bygge netop den Art Huse.

Naar, som allerede nævnt af ærede andre Talere, man mener, at dette Lovforslag skal være hurtigt færdigt, saa er det ikke blot af almindelige socialpolitiske, boligpolitiske Grunde, men vel først og fremmest og netop i Øjeblikket af beskæftigelsesmæssige Grunde. I den Forbindelse vil jeg meget anerkende, at Ministeren gennem Ændringsforslagene Nr. 20 og Nr. 21 er gaaet ind paa den Betragtning, som blev fremført af mig ved Lovforslagets første Behandling, at man, netop fordi vi ved, at vi i stort Omfang vil kunne komme til at mangle Materiale til egentlig Nybyggeri, letter Muligheden for en Beskæftigelse ved Omlavning og Omdannelse af ældre Ejendomme, dels ved Skattelettelse — efter Ændringsforslag Nr. 21 — og dels ved direkte Laan efter Ændringsforslag Nr. 20, saaledes at større Lejligheder kan laves til mindre Lejligheder, eventuelt til Værksteder. Jeg maa sige, at det vilde glæde mig, om denne Bestemmelse blev brugt stærkt, for jeg tror jo nok, at efterhaanden som de egentlige *slums* rives ned — og vi ved jo, at disse *slums* ikke blot indeholder en Masse Lejligheder, men ogsaa en Mængde Værksteder i Mellempaar og Baggaard —, vil der for de mindre Haandværkere, de selvstændigt beskæftigede blive Mangel paa Værksteder. Det er derfor glædeligt, at denne Ændring gør det muligt ved Ombygning af Ejendomme, der har store Lejligheder — og vi ved, at Masser af den Slags Ejendomme har ikke alle deres Lejligheder lejet ud —, dels at lave dem om til mindre Lejligheder og dels til Værksteder.

Ministerens har ikke ment at kunne faa den Ændring ind, som vi gerne havde villet, at egentlig Vedligeholdelse, almindelig Vedligeholdelse af Ejendomme indvendig og udvendig, med Hensyn til det driftsmæssige kunde faa Lov til at gaa over den 15 pCt. Grænse, som de skattelignende Myndigheder almindeligt hævder som Grænsen for Fradrag. Hvis en Mand altsaa anvender mere end 15 pCt. af Lejeindtægten paa egentlig Vedligeholdelse, siger de skattelignende Myndigheder almindeligvis, at det maa gaa over hans *Formuekonto*. Det er ogsaa muligt, det vilde være svært at indføre noget saadant i en Lovbestemmelse, men jeg vil dog gerne benytte Lejligheden til at sige, at jeg oprigtigt vil haabe, at de Ligningsmyndigheder, Skatteraad og andre Myndigheder, det her drejer sig om, vil forstaa Tidens alvorlige Vanskeligheder og lade være med doktrinært at sætte sig fast paa denne 15 pCt.s Bestemmelse — som de jo faktisk har sat sig fast paa —, saaledes